

ARMEN TÖUGU ELŐADÁSA

A MEDITÁLÁS METODIKÁJA

A Biblia az eredeti szövegben ezt mondja: "Kezdetben a Formaszellemek teremtette az Eget és a Földet" (ez a szó szerinti fordítás). Vagyis így alakul: a cselekvés egy, de több individualitás. És ez nem csak egy nyelvtani hiba, hanem valós tapasztalat volt, hogy a Föld teremtetésének kezdetén a Formaszellemek hierarchiájának szintjén lévő individualitások egy csoportja, amely már bizonyos fejlődésen ment keresztül, képes volt egy egységes szellemi testet létrehozni, egyesülni (találkozni) a tudat egy közös pontjában, amely tudat szélesebb volt, mint az egyes individualitások tudata, mindegyikük hozzájárulva a maga képességterületeivel ehhez a tudatmezőhöz. Így jött létre a közös képességek területe. R. Steiner azt mondja, hogy ez a lény a Jehova nevet viselte. Ez egy olyan lény volt, amely hét Formaszellemből épült fel, ahol mindegyikük a közös szervezet különálló szerveként működött. Ez a lény valójában a Föld megteremtésén dolgozott. Ezt a lényt nevezhetjük "csoportléleknek", amely nagyobb, mint minden egyes individualitás. Ez a lélek nem az asztrálsíkhhoz tartozik, hanem a szellemi síkhoz. Vagyis van még egy "csoportszellem" is, amely magasabb szinten van, mint a Formaszellemek személyiségei voltak a teremtés kezdetén.

Steiner ezt a folyamatot a GA89 9. előadásában írja le (ezt az előadást bárki maga elolvashatja, én most nem idézek belőle, orosz fordításban is elérhető, és persze németül is, és talán angolul is). Ez egy előadás-sorozat "Tudat – élet – forma" címmel. A 9. előadásban leírja a csoportalakítás folyamatát a magasan fejlett individualitások számára, akik már elérték a Mesterek szintjét. Mondhatjuk, hogy a Holdfejlődés végén hét ilyen individualitás volt, akik már elérték a Mesterek szintjét, megalakították a Hetek Körét, és megkezdték az Új Bolygó megteremtését. De az emberiségben ezt a szintet néhány individualitás a vulkáni fejlődés végén éri el. Vagyis a következő bolygófejlődések alapjai lesznek még az Angyalok és a Korszellemek – az Arkangyalok hierarchiájának individualitásai. A Vulkán fejlődése után pedig emberi individualitások lesznek. Ilyen az emberiség evolúciójának terve, akik majd egy új teremtés alapjait fogják letenni, ahogyan most ezt a Formaszellemek tették.

És így Rudolf Steiner, a testvériség megalakulását szem előtt tartva, az Ifjúsági Kör számára, a kör megalakításában részt vevő emberek tudatossági szintjének megfelelően, bizonyos módszertani és tartalmi utasításokat adott. A terv érdemi része: meditációk szövege, amely adott, amelyről lehet gondolkodni, új összefüggéseket találni stb. De most inkább arra a módszertani kérdésre fogok összpontosítani, hogy hogyan meditáljuk ezt a fajta meditációt. Nem azt, hogy MIT meditáljunk, hanem azt, hogy HOGYAN meditáljunk.

Az első egy rövid történelmi kitérő. Ennek a Körnek a megalakulásához az alapimpulzus Wilhelm Rath-tól származott, aki egy fiatalember volt, és az Első Világháborúban harcolt. Kezébe került egy könyv Isten barátjáról. Isten barátja egy történelmi személyiség, Nikolaus von Basel, aki a XIV. században élt. És találtak a XIX. században feljegyzéseket egy csoportról, Isten Barátainak testvériségéről, s azokat nem sokkal korábban adták ki. A kezébe kerültek ezek, és nagyon megérintették őt. Aztán megismerkedett Steiner írásaival és Rudolf Steiner „Misztika” című

könyvecskéjében Johannes Tauler életrajzát olvasta. Ott találkozott újra az Isten barátjának fogalmával. A könyv leírja, hogyan találkozott Tauler prédikátor Isten barátjával, és hogyan lett a tanítványa, bár ő maga híres prédikátor volt, Isten barátja viszont egyszerű világi ember, aki gyalogosan utazott Bázélból Strasbourgba, hogy beszélgesse a prédikátorral. Barátság szövődött köztük. Ezt követően gyakran találkoztak. Tauler ezután néhány év alatt keresztény megvilágosodáson ment keresztül, és ezután megváltoztak a prédikációi. Míg korábban inkább tematikusak voltak, utána mágikus jelleget öltöttek. Az első prédikáció alatt 40 ember ájult el a szavainak hatásától, nem a közölt tartalomtól, hanem attól a hatástól, amit ez a prédikáció gyakorolt a lelkekre. Vagyis exkarnálódtak, és rövid időre átléptek a Küszöbön a szellemi világba. Maga az esemény pedig arra utal, hogy Wilhelm Rath szoros kapcsolatban állt Johannes Taulerrel. Vannak beszámolók (a Steinerhez legközelebb állók visszaemlékezései) arról, hogy a 12-ek Körének megalakulása után Berlinben tartózkodott Rudolf Steiner és több, őt kísérő fiatalember, akik akkoriban testőrként tevékenykedtek, mert már a 20-as évek elején is voltak merényletek Steiner ellen Berlinben, és az egyik testőr résztvevő szerepben is volt, és egyben a 12-ek Körének tagja is volt (a 12-ek Köre már megszerveződött, megalakult), és Wilhelm Rath is útban volt Berlinbe, hogy jelentést tegyen. Mindannyian együtt, egy csoportban sétáltak a ház felé, ahol a jelentést kellett volna elkészíteni, és Wilhelm Rath egy kicsit előttük ment, Steiner pedig a kíséretéhez fordult, és azt mondta: "Tudod, ki megy előtted?" Azt mondták: "Igen, ismerjük őt, Wilhelm Rath." Erre Steiner csak egy szót mondott: "Tauler". Látjuk tehát, hogyan működik a karma. Valójában Tauler prédikátor volt, szerzetes. Isten barátja, mint egy bizonyos testvériség képviselője, eljönne hozzá, és tanítást adna neki. Tauler egyedül beszélt, nem a testvériség nevében, hanem mint prédikátor, egy közösség, az egyház nevében. De a következő inkarnációjában, Wilhelm Rathként, azt az impulzust hozta magával, hogy egy hasonló testvéri közösséget hozzon létre a Földön, mondhatjuk úgy, hogy egy testvéri közösséget hozzon létre Isten Barátainak képmására, ugyanazt a szellemi testvériséget. És miután elolvasta Tauler életrajzát, Wilhelm Rath ráébredt arra az impulzusra, amelyet már születése előtt kialakított a Felsőbb Énjével. Hasonlóan gondolkodó emberekre talált, és ezzel megadta a lökést a 12-ek Körének megalapításához. Könyvet is írt Isten barátjáról. Azt mondhatjuk, hogy ez a könyv az ő emlékeiből íródott, a Taulerként eltöltött múltbeli életéről.

A teozófia és az antropológia alapimpulzusa is ez - ez egy újfajta testvériség, egy újfajta emberi közösség megteremtése. Steiner még teozófus korában beszélt erről. Azt mondta, hogy az emberiség most útelágazáshoz érkezett. Két út van. Az első út a földi elemek, a földi anyag sűrűsödése és az emberi önzés fokozódása. Az egyik a másikkal kapcsolatban áll. A másik út az anyag spiritualizálásának megkezdése, és ezzel egyidejűleg a tudat és a lélek kiszélesítése, és ez az út az egyes individualitások testvéri együttműködése révén az egész Föld spiritualizálásához vezet. Akárcsak a Formaszellemek, ők is egy lélekként és egy testként, de több individualitásként működtek együtt. Ugyanígy az anyagot is csak ilyen módon lehet spiritualizálni: ha valaki egyedül próbálja ezt megtenni, akkor Ahriman hatalmával találkozik, és ahogy R. Steiner az ifjúsági kör alapításakor tartott előadásában mondta, azzal szemben tehetetlennek találja magát. Másrészt azonban Steiner azt is mondta, hogy az ifjúsági kör meditációit nem szabad Ahrimán elleni védelemként, egyfajta menedékként használni Ahrimán erőinek befolyása ellen, ez hiba lenne.

És egy másik pont, amit fontosnak tartok, ez megint csak R. Steiner utalása arra, hogy ezeket a meditációkat nem szabad egyfajta imaként értelmezni, mert az ima modern értelmezésében sok az egoizmus. Az ember azért fordul a Felsőbb Erőkhöz, hogy elérjen valamit a személyes karmája, a személyes fejlődése vagy jóléte érdekében, és nem szabad azt gondolni, hogy ha ez a kérés valaki

másra vonatkozik, akkor nincs benne önzés. Az egoizmus mindenütt jelen van, ahol a szimpátia és az antipátia erői munkálkodnak még mindig a lelkünkben. És ez az oka annak, hogy R. Steiner, szintén 1923-ban, de még az ifjúsági kör megalakulása előtt, februárban ezt a témát dolgozta ki - az antropozófiai közösség felépítését. És a fő pont, a legelső pont a *katarzison való áthaladás* volt. Ez azt jelenti, hogy a lelket meg kell tisztítani a szimpátiák és antipátiák befolyásától, mielőtt az ember egyáltalán elkezdene keresni a cselekvés impulzusait, majd megtervezné és elkövetné ezt a cselekvést. Nem számít, hogy milyen akcióról van szó. Ez lehet csoportos munka, egy bizonyos témában, lehet bizonyos események tervezése, lehet bármi. Ez lehet akár egy egyszerű cselekedet is a külső világban, a karmának megfelelően. Mindezen esetekben ahhoz, hogy lehetséges legyen a csoportmunka, vagy létrejöjjön egy közösség, először a katarzis ciklusának kell teljes egészében befejeződnie, legalábbis azzal a témával kapcsolatban, amelyen a csoport dolgozni akar. Ha ez nem történik meg, akkor a csoportban lévő doppelgängerok aktívak lesznek, és a szellemi világból érkező impulzusok a doppelgänger prizmáján keresztül torzulnak. Tehát azt mondhatjuk, hogy a sikeres munka első pontja a csoportos meditációban is a *lélek megtisztítása a szimpátia és az antipátia befolyásától, függetlenül attól*, hogy a csoport milyen témán fog dolgozni. Ha ez megtörtént, akkor az ember már megfelelő állapotban lesz.

A módszertanról mondhatjuk, hogy vannak itt a hallgatóságban olyan emberek, akik a "Szívlogikával" foglalkoznak. Ez az egyik módszer a katarzis kivitelezésére, hogy hogyan lehet a szimpátia és antipátia területéről az empátia területére lépni. Az empátia területe már a szellemi világ első szintje. Az antipátia birodalma a Kamaloka első három rétege, ahogyan Steiner ezt leírja a Teozófiában. A szimpátia területe a Kamaloka következő négy szintje. Mindkettő még mindig a lélekvilág birodalmához tartozik, amelynek hatása alól az embernek először meg kell tisztulnia (mind a szimpátiáktól, mind az antipátiáktól). Ha egy csoport szimpátia alapján alakul ki, mert az emberek kedvelik egymást, mindegy, hogy milyen okból, akkor megint csak nem lesz lehetséges az ilyen munka. Egy csoport természetesen általában nem antipátia alapján alakul ki. De még egy szimpátián alapuló csoport is atomizáló módon működik, mert kizárja azokat az embereket, akik iránt az illető nem érez szimpátiát. Itt egyfajta szekták keletkeznek. Tehát egy ilyen antropozófiai közösség kialakulásának, a közösségformálásnak első feltétele az, hogy *minden találkozó előtt és a találkozó alatt is érék el ezt a katarzist*.

Ha erre nem ügyelünk, akkor mondhatjuk, hogy minden munka kárba vész, mert akkor a szellemi világból érkező szellemi inspirációk és az ember tudata között egy réteg (a szimpátia és antipátia felhője) van, és ezek az inspirációk eltorzulnak. Ha valaki azt gondolja, hogy így energia halmozódik fel, amelyet a szellemi világ felhasználhat, akkor téved. Ez olyan, mintha egy hordó mézhez egy kanál kátrányt adnánk. Ezt követően ez az anyag nem használható. És a szellemi világ és a szellemi lények ezeken a felhőkön keresztül nem jutnak le az emberekhez, ők azt várják, hogy az ember maga nyissa meg ezeket a felhőket, vagy az egész csoport, ha ez egy csoportmunka. Ezt nevezhetjük a Kis Küszöbörrel való találkozásnak is.

De ha ezt sikerül megtenni, akkor elkezdődik a meditatív munka. Akkor azt mondhatjuk, hogy az ember beszélgetésbe lép a szellemi lényekkel, találkozik konkrét szellemi lényekkel. Itt a közönségben megint csak látom, hogy vannak emberek, akik már végeztek ilyen meditációt, amit mi Meditatív Párbeszédnek hívunk. Az első dolog, amit meg kell tudni, hogy melyik lényel találkozom, mik a szándékai, mik a kérdései hozzám. Így lesz egy ismeretségi köröm a szellemi világban. Ezek lehetnek emberi individualitások, lehetnek szellemi individualitások (Angyalok, Arkangyalok stb.). Ebben az esetben, ami a 12-ek Körét illeti, akivel ott találkoztak, az inspiráció

forrása ugyanaz az individualitás volt: Michael arkangyal. Ezért mondhatjuk, hogy magukban azt a szándékot tapasztalták meg, hogy Michael arkangyal munkatársai legyenek. Ez a szándék arra készítette őket, hogy abba a szférába kerüljenek a meditációban, ahol érzékelhették Michael inspirációit, legalábbis ha helyesen végezték ezeket a meditációs gyakorlatokat. Vagyis először akkor is a katarzis fázisa van, majd a szellemi lényekkel, jelen esetben Michaellel való találkozás.

De lehetnek más tényezők is, nem szükséges, hogy ez a fajta közösség csak kifejezetten Michaellel működjön együtt. Lehet mondjuk egy terápiás impulzus, akkor nagyon is lehetséges, hogy egy gyógyító Angyallal találkozunk. Lehet egy találkozás a Mesterek körével. Nagyon különleges eset, amikor olyan emberek vannak, akiket egyetlen egy szellemvilágbeli lény inspirál.

Valójában, ha belekezdész ebbe a fajta munkába, és ezen az úton haladsz, lehet, hogy azt találsz, hogy minden résztvevőnek megvan a saját inspirátora a szellemi világban, és lesz egy kör, amely így kialakul. Ez a kör valójában nemcsak emberi lelkekből áll, hanem különböző szellemi lényekből is, akik együtt akarnak működni és dolgozni ezekkel az emberekkel. Akkor lehet, hogy például ehhez a Körhöz tartoznak inkarnálódott emberi individualitások, és lehetnek nem inkarnálódott emberi individualitások, és lehetnek résztvevők az Angyalok, Arkangyalok Hierarchiájából. A *szellemi közösség* fogalmát tehát tágabban kell értelmezni, mint csupán egy embercsoportot és még valakit, aki hozzá kapcsolódik. Mindenesetre, ha a tér a katarzis által megtisztul, ha a tudat meditációban felébred a szellemi lények érzékelésére és a velük való beszélgetésre (megvan rá a képesség), akkor az ember a szellemi világban képes találkozni önmagával - az igazi Felsőbb Énjével. Ha ez a találkozás megtörténik, a közösség kialakulása egy másik, magasabb szintre emelkedik.

Közösséget hozhatsz létre, ahogy mondtam, a szimpátiák és antipátiák alapján, ez a szokásos szint. Vagy a vérségi kötelékek alapján (vannak ilyen közösségek, ezeket a természet hozza létre). Lehetséges úgy létrehozni egy közösséget, hogy az embereket egy szellemi lény inspirálja, tudatukban felébrednek, találkoznak ezzel a lénnel, és az ő inspirációját egyfajta ösztönzéseként élik át, arra való ösztönzéseként, hogy ezt az inspirációt az életbe fordítsák át. Ez egy másfajta közösség.

De létezik egy még magasabb rendű közösség, ahol az emberek szellemi lényekkel találkoznak, aztán felemelkednek a tudatosság magasabb szintjére, találkoznak valódi Énjükkel, örök individualitásukkal, és morális intuíciókat tapasztalnak (teremtnek). Ez már tisztán emberi teremtés. Ez nem a szellemi lények impulzusainak követése, hanem mondhatjuk, hogy találkozás a szellemi lényekkel, majd a belső szabadságból kiindulva saját morális impulzusok megteremtése. És az ember, mint a Szabadság Hierarchiája, valóban be tud hozni valamit a kilenc Hierarchia teremtő mezejére, egyfajta tizediket, de ez a saját morális intuíciója. Ehhez azonban még magasabb tudatra van szükség.

Bizonyos értelemben, ha valaki felemelkedik a tudatnak erre a szintjére, akkor az ember nem pusztán a szellemi világ akarátának végrehajtójává, hanem egy új világ teremtő társává válik. Ezért ez a képesség mintegy felemel minket annak a közösségnek a szintjére, amelyről a Biblia beszél, vagyis amikor a Hét individualitás elkezdte megteremteni az Új Világot. Ezeknek az individualitásoknak voltak segítőik az emberiség és az emberek felébredése után: a Korszellemek, az Arkangyalok, az Angyalok. De ennek a teremtésnek az eredeténél volt egy ilyen közösség. És ez lenne alapjában az a magas eszménykép, amelyről Rath ír az Isten Barátjáról szóló könyvében, amikor a Mesterek találkoztak az erdőben, és a 12 Mester mindegyike a saját belső impulzusából egyszerre, ugyanarra a helyre jött anélkül, hogy megegyeztek volna, anélkül hogy külsőleg levelet

küldtek volna egymásnak, hogy hol találkozzanak, amikor mindegyikük tudta, hogy hol, mikor és ki lesz ott. És amikor ott találkoztak, egy bizonyos rituális cselekedetet hajtottak végre, amely megalapozta az ötödik kultúrkorszakunkat. Hoztak egy bizonyos áldozatot, tettek egy bizonyos cselekedetet, amely megadta a lökést az ötödik kultúrkorszakhoz, a tudati lélek felébredéséhez. Maga a találkozás még az értőlélek korában volt.

Az ilyen alkotó pillanatok nem túl gyakran fordulnak elő. Természetesen a fejlődésnek még tovább kell haladnia a Föld következő bolygó-inkarnációin keresztül, egészen a Vulkánig, amíg ez az állapot az emberiség szellemében állandóvá nem válik. De ez a fajta kreatív cselekvés már lehetséges a tudati lélek korában. Ehhez csupán ezeknek az előzetes feltételeknek kell teljesülniük:

- 1) katarzis;
- 2) tudat felébredése meditációban (találkozás a szellemi lényekkel);
- 3) megtanulni találkozni saját Felsőbb Éneddél, és belső szabadságból morális intuíciókat létrehozni;
- 4) megtanulni, hogy minden képességüket ne személyes tőkének tekintsék, hanem olyasvalaminek, ami az egész csoporté.

A képességek valós szellemi erők. És a képességek feláldozása, átadva azokat az egész csoportnak —ez az, amire Steiner gondolt.

Ha olvastátok ezeket a feljegyzéseket a 12-ek körének alapításáról, ott Schiller és Goethe példáját hozza fel, és ezt mondja: Amikor Schiller és Goethe együtt dolgoztak – és ők két olyan individualitás voltak, akik már előző életekben találkoztak, és ami különösen fontos, hogy már a születés előtti életben találkoztak, és már ott megteremtették az alapját a képességek cseréjének, és kiderült, hogy Goethe már nemcsak a saját képességeivel rendelkezik, hanem Schiller képességeivel is. És Schillernek sem csak a saját képességei vannak, hanem Goethe szelleme is képességeként él benne. És kiderül, hogy ez az erők ilyen exponenciális növekedéséhez vezet. De ez az, amit az ember elmondhat, ha tudja, hogyan kell ezt meditációban csinálni – találkozni a másik ember Felsőbb Énjével és azzal az erővel, amit belső morális intuícióként vagy új képességeként tapasztal, hogy ezt az erőt kivetítheti a másikra. Ekkor látja, hogy a másik személy Magasabb Énje képességekben gazdagabbá válik. És ha a másik ugyanezt teszi, akkor ő is ezt tapasztalja meg a másiktól. Ezután új képességek áramlása következik. Úgyszólván mindketten ennek a csoportmezőnek a középpontjában találják magukat, mert mindketten ugyanolyan képességtőkével (kínálattal) rendelkeznek, azaz magasabb szinten élik meg magukat, mint egyénileg.

Ez a fajta találkozás a csoporttudat középpontjában az alapja annak, hogy azután egy csoportlélekként, egy csoportszellemként cselekedjünk. És akkor megérthetjük, hogy miről beszél a Biblia. Azt mondja, hogy kezdetben az individualitások egy közössége, akik fejlődésük révén a Formaszellemek szintjén álltak, létrehozta a közös képességek mezejét, egy közös szellemi csoportlélket. Ehhez csatlakozott a makrokozmosz sík egy magasabb szellemi lény. Ezt a lényt Logosznak nevezik. Az ember fiának is nevezhetjük. Ő [a lény] rendelkezik az összes lehetséges képesség teljes tárházával, az összes lehetséges képesség teljes tőkéjével, amelyet a kozmikus fejlődés során egyáltalán el lehet sajátítani (Logosz). És így e lény tudatában ők [a Formaszellemek, az Elohimok] megteremtették a Földet. Ezért Steiner azt mondja, hogy az Elohimok e csoportjának szelleme maga Krisztus (Logosz) volt. És ha valaki ezt az utat követi, akkor megértheti, hogy mit jelent ez, és valóban megtapasztalhatja, hogy milyen az Emberfia tudatában lenni.

Steiner ezt úgy is leírja, mint a Nagy Küszöbörrel való találkozást. Ilyenkor az ember

egyáltalán nem tesz különbséget a saját és a másik képességei között. Steiner az ifjúsági kör alapításakor erre próbált utalni. Ott arról is beszélt, hogy meg kell tanulni, hogy a tetteinkre és a képességeinkre ne személyes módon tekintünk, hanem tapasztaljuk meg, hogy ha a Kör tagja vagyok, ha ugyanabban a meditatív mezőben vagyunk, akkor ha valamit tesztek és sikerül valami, akkor az a többiek képességeinek köszönhető. És fordítva, ha egy másiknak sikerül valami, nincs ok az irigységre, hanem meg kell érteni, hogy ha valakinek sikerül valami, az megint csak az egész csoport képességeinek köszönhető. A szellemi világ feladata pedig az, hogy szétossza ezeket a képességeket. Ha a csoport valójában Krisztus kijelentésének értelmében épül fel: „Ha ketten vagy hárman cselekszenek az én nevemben, akkor én is cselekszem velük”, akkor a Krisztus nevében való lét az, amit az imént leírtam: a közös képességek terén való teljesen önzetlen lét. És akkor megtapasztalható, hogy a „nem én, hanem Krisztus énbennem (vagy az Emberfia)” elv működik. Akkor nincs ok arra, hogy valaki öntelt legyen, és azt gondolja, hogy én vagyok az, aki mindenre képes, és fordítva, ne legyen irigy vagy féltékeny másokra. Ez az, amit ő akart, és amit az **ifjúsági kör igazi eszményképének** tekintett. **Számbára pedig ennek prototípusa a Mesterek köre volt.**

És napjainkban gyakorlatilag meg lehet próbálni követni ezt az utat. Ha azután az ember ebben a széles tudatban ismét a földi világ felé fordul, akkor olyan tapasztalatot szerez, hogy megtapasztalja a felelősséget minden emberi karmáért, nemcsak a sajátjáért vagy valaki máséért. És az Emberfiának a benne lévő tudata irányt ad neki, hogy merre irányítsa további lépéseit néhány konkrét probléma megoldása érdekében. Ezt a szakaszt már nevezhetjük **morális fantáziának**, és e feladatok teljesítését nevezhetjük **morális technikának**.

De ha a katarzistról mondunk még néhány szót, Steiner ezt is mondta az ifjúsági kör alapítóinak: „Ismerjétek meg egymást mélyebben”. Természetesen egy ilyen körben már sokan vannak, és lehetetlen mindenkit megismerni. De mindig van egy többé-kevésbé szoros kör, és ott ezt a folyamatot el lehet végezni. Ha az ember átjut a katarzison, akkor gyakorlatilag a Kis Küszöbörrel találkozva egészen objektív módon kerülhet kapcsolatba a gyengeségeivel, és elvégezheti, például az élet fordított visszatekintésének folyamatát is, ami egyébként a halál után történik. Ezen a ponton találkozhat a másik Magasabb Énjével és karmájával is. Ha a katarzisnak ezt a munkáját valóban helyesen végzi, akkor a másik gyengeségeit sajátjaként fogja megtapasztalni. Vagyis a felelősséget, amit a saját gyengeségeiért érez, a másik ember gyengeségeiért is érezni fogja, és nem fogja azt mondani, hogy ez az ember ilyen és ilyen, én pedig nem. Akkor az igazi tapasztalat a következő lesz: mindaz, ami a másik árnyoldaláról elmondható, az engem magamat is érint. Nem abban az értelemben, hogy ez nekem is megvan, hanem abban az értelemben, hogy a karma egyetemes mezején vagyunk, és felelősek vagyunk minden gyengeségért és minden hibáért, amit az emberiségben bárki bármikor is elkövetett. Ez egy nagyon jó alap, ha elérjük ezt a tudatot.

Ha olyan jól felépített a két Én találkozása, mondjuk egy kör két tagja között, legyen ez egy kis kör egy nagyobb kör részeként, hogy a másik bármely árnyoldalát sajátként éljük meg, akkor létrejön a szellemi világba való átlépésnek és az általam már leírt folyamat elvégzésének alapja. Ezt a folyamatot technikailag tökéletesen részletesen le lehet írni, hogy hogyan, melyik pillanatban, milyen módon, milyen erőfeszítéssel, milyen módszerekkel és technikákkal kell ezt csinálni, ez most nem közvetlen feladat, egyszerűen csak azt akartam mondani, hogy amikor Steiner az antropozófiai társaság alapjait rakta le, akkor ez volt a kulcs:

- 1) katarzis
- 2) közös szándék

3) találkozás olyan szellemi lényekkel, akik ehhez a szándékhoz kapcsolódtak (ez lehet egy vagy több különböző lény, akkor ez a közösség a szellemi síkon kibővül, és nem csak emberekből áll)

4) megtanulni érzékelni és vállalni a felelősséget az egész emberiségért (Steiner több helyen is ír erről a "Hogyan jutunk el..." című könyvében, hogy ha találkozol valakivel, akinek jellemgyengeségei vannak, akkor mondd magadnak, hogy először is, ha én lennék a helyében, talán nekem is lennének ilyen gyengeségeim, és ha én egy másik helyen vagyok, talán ezért nem tudja már elfoglalni azt a helyet).

És mindenesetre az egész emberiség gyengeségeiért és nemcsak a sajátért való felelősségérzet a következő, a morális intuíciók megteremtése, a képességek közös terének megteremtése. Ez ismét azt jelenti, hogy teljesen meg kell szabadulni a féltékenységtől vagy irigységtől, vagy éppen ellenkezőleg, a hiúságtól a saját és mások képességeivel kapcsolatban. És akkor lehet megtapasztalni az Emberfia tudatát. Ez azt jelenti, hogy Krisztus nevében egyesülve lenni, Krisztus nevében ugyanazon a ponton lenni, ahol Krisztus tudata van, és onnan fordulni a Föld karmája, az egész emberiség karmája felé, és megtalálni magunknak a megfelelő cselekedeteket. Ez az ilyen testvériség eszménye. Ennek prototípusa a Mesterek testvérisége. Ennek a munkának a morális, technikai, módszertani oldala pedig egy hosszabb folyamat; ami speciális tanfolyamokat és képzést igényel.

Köszönöm.

KÉRDÉSEKRE ADOTT VÁLASZOK

Levezető: Armen, köszönöm szépen a beszámolót! Eredetileg megállapodtunk abban, hogy a beszámoló után lehetőség lesz kérdéseket feltenni és ilyen jellegű kommunikációt folytatni, így van egy technikai szempontunk, ha vannak kérdések a külföldi résztvevők, az angol-német nyelvűek részéről, kérjük, írják meg a chat-ben, és akkor megismételjük ezeket a kérdéseket az orosz felületen, hogy következetesen le lehessen fordítani. Egy pillanatra szünetet tartok. Megértem, hogy ez egy nagyon intenzív előadás volt, és meg kell emésztennem a tartalmat, koncentrálnom kell, és csak utána fogalmazhatok meg egy kérdést. Látom az első felemelt kezét, Irina Koveria, kérem, jobb, ha közvetlenül hangzik a térben, akkor van egy élénk párbeszéd.

Irina Koveria: Szeretném megköszönni Armennek ezt a beszámolót, mert engem a sors nevelt, mondjuk úgy, és amit ő ma elmondott, az valóban igaz, sikerült épp ezt a katarzist felismerni, felismerni ezt a „kanál kátrányt egy hordó mézben”-t, és ez most tényleg a lélekre vonatkozik. Szeretném megemlíteni azt a pillanatot is, hogy amikor maga a meditáció folyik, a közösség összegyűlik, ne forduljon elő az, hogy – mint egy lyuk a zsömlében - amikor a kört úgymond megtartják, de a végén ez az energia kiáramlik. Ezek az elvek, amelyek az imént lelepleződtek, szintén ilyen hatással vannak rá, nem igaz? A szó továbbadása.

Armen: Nos, igen, a kör a szimpátia-antipátia szféra felett jön létre, így katarzisa van szükség ahhoz, hogy egyáltalán a szellemi tudatosságba emelkedjünk. Amíg ez nem valósul meg, a kör valójában nem jön létre, az ember kívül van a körön, még akkor is, hogy ha meditál. Helyesen meditálni azt jelenti, hogy először legalább egy erre az időre lelki tisztítást kell végezni, és utána kell elkezdeni a lelki munkát. Ha tehát van egy ilyen tapasztalat, hogy valami nyitva van valahol, ez azt jelenti, hogy a tudatosság még el van reteszelve valahol a Kamalokában, és nem tudott kijönni ebből a szférából a konkrét témával kapcsolatban. Lehet, hogy ezen a napon attól függ, hogy mi történt előző nap, hogyan telt az éjszaka stb. Néha lehet egy tisztán fizikai bonyolult állapot is, és a meditáció nem sikerül. Ez normális, az életünkkel kapcsolatos. Azt várni, hogy minden alkalommal felemelkedhetünk a Nirvánába - abba az állapotba, amelyben a hét individualitás volt az új Teremtés kezdete előtt, majd egyesülni és új Teremtést indítani - ez persze illúzió lenne, de ha magát az elvet megértjük, akkor világos lesz, hogy hol vagyok most, és nem lesz illúzió, hogy ez a szellemi világnak szól-e, mennyit viszek oda valójában, tiszta méz-e, vagy van benne egy kanál kátrány, amit már nem lehet helyesen használni. Sok múlik ezen.

Elvileg már átléptük a Küszöböt, így a Küszöb Őrének a kérdése – ez nem egy különleges kérdés, hiszen ezzel kezdődnek a Szellemtudományi Főiskola leckéi. Rudolf Steiner körülírja azt, ami a modern emberek tudatalattijában már él, ezt a Küszöb Őrével való találkozásként írja le, tehát ez olyan, mint a legelső lépés – a katarzis az ilyen testvériség felépítése mintegy magasabb szinten. És ha ez nem lenne lehetséges, Steiner sem kezdett volna el erről beszélni.

Megjegyezhetjük azonban, hogy ha valóban megfelelően dolgozol egy csoportban, akkor a tiszta tudatosságban a másik emberrel úgy találkozol, mint Én az Énnel, és akkor egy ilyen találkozás gyorsabban ébreszti fel a tudatosságot a Szellemiség szférájába, a Kamaloka birodalma fölé. De ehhez meg kell tanulnunk, ahogy mondtam, hogy egy ilyen találkozás során ne csak a saját, hanem a másik ember gyengeségeiért is teljes felelősséget vállaljunk, és sikereinek, képességeinek is örüljünk.

Irina K.: Köszönöm.

Anatolij: Jó napot, kollégák! Armen, Ön elég bőségesen, világosan, egyértelműen meghatározta annak a személynek a szintjét, aki méltó arra, hogy úgymond, a 12-ek Körébe kerüljön, és most magamat elemezve a potenciálom összefüggésében, amivel most rendelkezem, úgy tűnik nekem, hogy én még, talán kívülről jobban látható, de még nem szabadultam ki a szimpátiák-antipátiák szférájából. Mennyiben lehetek méltó tagja a 12-ek Körének? Valószínűleg először meg kell ettől szabadulni? És ha most összejöttünk, akkor már van a 12-ek Köre, nos, nem tudom, hogy nem vagyok-e túl önkritikus, de azt hiszem, hogy mindenkinek vannak még olyan momentumai, amelyek megakadályozzák, hogy túllépjen a szimpátiák-antipátiák szféráján. A kérdés tehát a következő: kell-e lennie a 12-ek Köre kialakulásának valamilyen előkészítő szakaszának, amin az emberek átmennek, és akkor már megszabadulnak ettől, vagyis eljutottak a katarzis szintjére? Mi még csak kezdők vagyunk. Ez az első kérdés. Elnézést, a második kérdést rögtön feltehetem, ez a technikai oldalhoz kapcsolódik. Az asztrológiában van a házak szférája, amelyek mindegyike egy bizonyos tevékenységi területnek, az emberi tevékenység egy területének felel meg, és a 11. ház csak a csoportmunka. Ön a tevékenysége során milyen mértékben használja az asztrológiai iránymutatásokat, hogy a horoszkópja alapján számított individuális jellemzők alapján irányítsa, esetleg vagy felismerje egy személy csoporttudat felé történő elmozdulásának folyamatát? Főleg, ahogy Ön is mondta, hogy minden individualitás valami sajátosat hoz a csoportba, nem igaz? Tehát ez az individuális oldal látszik egy horoszkópban, és ez nyomon követhető. Mennyiben van helye ebben az elemzésben a kérdés asztrológiai oldalának? Köszönöm!

Armen: Ami a kérdés első részét illeti, amikor Steiner a fiataloknak ezt a meditációt adta, természetesen szellemi tekintete előtt világosan ott voltak ezeknek az embereknek a gyengeségei is, nem csak a potenciális, már kidolgozott, érthető képességei. Wilhelm Rath-ot a reinkarnálódott Johannes Taulernek látta, aki önmaga Isten Barátjának a tanítványa volt, ez az egyik. A másik dolog pedig az, hogy Wilhelm Rath-nak, mint földi embernek, ebben az életében ismét volt néhány karmikus feladata. És ha a visszaemlékezésekben megnézzük a 12-ek Köre alapítóinál, hogy milyen szenvedéllyel reagáltak ezek az emberek arra, amit rossznak véltek, akkor persze láthatjuk, hogy még hosszú út állt előttük, mire valóban megtalálták a belső békét. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy a belső béke gyakorlása napjainkban úgy is történhet, hogy egyik vagy másik téma vagy helyzet során érik el azt. Ez nem azt jelenti, hogy az ember a nap 24 órájában, a hét minden napján teljesen ebben él, hanem azt, hogy amikor leül meditálni, akkor megteremti magának ezt az állapotot akár tíz percre, akár egy órára, amennyire ehhez a munkához szükség van. Itt is csoportokban dolgozunk, és az utóbbi időben az emberek tapasztalatot cseréltek, és azt kérdezték, hogy mennyi katarzisa van szükséged reggelente, ha felébredsz, és megpróbálsz ránézni az előtted álló napra, hogy ebbe a kiegyensúlyozottabb állapotba kerülj. Valaki azt mondja, hogy 45 perc, valaki azt mondja, hogy legalább egy óra kell, valaki azt mondja, hogy 20 perc, ez változó. Lehet erre 20 perc fordítani vagy 40-et, ez attól függ, hogy az ember milyen állapotban van, és milyen napokat élt át ez előtt. De biztos vagyok benne, hogy mindenképpen eljut erre a szintre, legalábbis meditáció közben. Ami a mindennapi életet illeti, természetesen látni kell, hogy a különböző belső blokkok és így tovább újra feljönnek az éteri testből, a fizikai testből, és találkozni lehet velük, és dolgozni kell rajtuk.

Nem véletlen, hogy Steiner egy általa ismert Mestert idézett, aki azt mondta, hogy egy hónapos felkészülésre volt szüksége ahhoz, hogy a Miatyánk egyetlen során meditáljon. Azt akarom mondani, hogy még a Mesternek is szüksége van felkészülésre, az ő szintjéhez, mindenkinek szüksége van rá. Még neki is át kell esnie egyfajta katarzison, még akkor is, ha ő már egy Mester, egy magas individualitás. Ezért a legfontosabb dolog a szándék. Ha a szándék a helyes irányba megy, ha az ember megpróbál figyelni arra, hogy mennyi egoizmus van abban, amit teszek, vagy amit a csoportba viszek.

Látom, hogy a chat-ben sok személyes jellegű kérdés hangzik el a védelemmel kapcsolatban, erről vagy arról, de persze mindenki ellenőrizze saját maga, hogy ezek a kérések mennyire személyesek vagy mennyire univerzálisak, mivel a Kör munkájának az egész emberiségért való felelősségtudatból kellett fakadnia, nem pedig a személyes karmáért.

Ami pedig a második részt illeti, az az út, amit az imént leírtam, 12 lépésre osztható, és a belső meditatív tevékenység minden lépése egy-egy csillagjegyhez igazítható, amit írtam: katarzisz, tágulás tudatossága, morális intuíció stb. Mindez összhangba hozható az állatöv 12 csillagképével, mint meditációs út, mint ciklus. Ott pedig azt fogod észrevenni, hogy a különböző emberek, úgymond, a horoszkópjuknak megfelelően más-más módon viszonyulnak a különböző tevékenységekhez. Van, akinek a katarzishoz van több munkára szüksége, van, akinek a szellemi párbeszédhez, van, akinek a morális technikához vagy fantáziához, s ez végül is a saját karmájától és horoszkópjától is függ.

Anatolij: Köszönöm! Nos, a horoszkóp-elemzés egy nagyon terjedelmes és bonyolult eljárás, de nagyjából értem, köszönöm!

Irina Kopijevszkaja: Armen, elmondanád-e nekünk, hogy hogyan látod a 12-ek Körének feladatait ma, száz év elteltével, talán az egységesítés vagy bizonyos konkrét szempontok tekintetében, figyelembe véve, hogy most mi zajlik a világban? Köszönöm.

Armen: Azt hiszem, Steiner már akkoriban is beszélt arról, hogy van egy bizonyos fajta csoportlélek, amelyik a Földön keres területet a tevékenysége számára, de ehhez ilyen közösségekre van szükség, amilyenekről most beszélünk. Így ezek a közösségek a tevékenységek széles skáláját végezhetik, és együttműködhetnek különböző szellemi lényekkel, nem csak eggyel. Ez egy különleges impulzus, Michael impulzusa, ami akkor lett kifejezve, de Steiner azt akarta, hogy egy bizonyos közösségi forma alakuljon ki. Ha ez a forma megvan, akkor a fő munkatárs ez az Arkangyal, holnap pedig egy másik, ma lehet, hogy ez Mihály, holnap pedig az orosz nép Szelleme, stb., mert az egész szellemi világ most az ilyen emberi képességek földi jelenlététől vagy hiányától függ. A szellemi világ most nem a szimpátia-antipátia mezején át jön az emberekhez, azt várja tőlük, hogy tudatukkal a felhők fölé emelkedjenek, és akkor fognak velük dolgozni. El kell távolítani úgymond a ködöt, hogy ez lehetséges legyen, különben mi magunk nem tudunk oda felemelkedni. És az ilyen munka, a csoporttevékenység, tulajdonképpen a legkülönbözőbb szellemi lények együttműködését teszi lehetővé, tehát mondhatjuk, hogy ha egy csoport összegyűlik, és azt mondja, hogy „Van egy szándékunk, tegyük fel, hogy együttműködjünk az orosz nép szellemével, az ukrán nép szellemével, az antropológia szellemével és így tovább”, akkor az az egyik egy dolog, hogy kivel akarok együttműködni, és egy másik dolog, hogy ezt az együttműködést milyen módon, milyen formában építem ki.

Igyekeztem az általános formát leírni, és nem specializálódni egy konkrét együttműködésre. Steiner szerint ez a forma fontos a jövőnk szempontjából. Ha ez a forma nem lesz elég széles körben képviselve a földön, akkor más testvériségek lesznek. Ezek a testvériségek másképp működnek: a kizárás módszerével, nem pedig az együttműködés módszerével. Ez a sötét, úgymond fekete út, és a „Hogyan jutunk el...” című könyvben is le van írva: a Nagy Kűszöbörrel való találkozás előtt vagy akár a találkozás után is választhatjuk a fekete utat, de akkor a Föld össze fog sűrűsödni, már most is sűrűsödik. Mondjuk, az emésztési zavarokkal kapcsolatos, most aktuális problémák nagy része azzal függ össze, hogy a Föld össze van sűrűsödve, és az emberi organizmus már sok mindent nem tud megemészteni, nem tud lebontani, szellemiesíteni, majd újraépíteni és visszaintegrálni a szervezetbe. Ezt aztán úgy hívják, hogy nem emésztjük meg ezt vagy azt, allergiák és így tovább. Tehát ez a folyamat most zajlik, és valamit a mérleg másik oldalára kell tenni, ezek az ilyen testvériségek.

Irina K.: Köszönöm szépen! Akkor még pontosítok. És ami azt illeti, hogy Rudolf Steiner 100 éve mit látott a 12-ek Köre előtt álló feladatokként, és az Antropozófiai Társasággal és a világgal kapcsolatban, és Te mit gondolsz, milyen a kapcsolat a 48 meditáló ember, akikről Rudolf Steiner beszélt, mint meditáló Michaelitákról, és az Első, Második és Harmadik Évfolyam, amikről beszélt, és a 12-ek Köre között, amely oly potenciáló erő, amely az emberek ilyen együttműködése eredményeként keletkezhet, amit ma leírtál, ha a szimpátiát-antipátiát elhárítják. Ez az az erő, amelyet a 12-ek Körének adtak, és amely potenciálisan megvan, az új Kozmosz megteremtésére szánták. Hogyan lehet ma nagyon reálisan, nagyon konkrétan megközelíteni ezt a kérdést?

Armen: Nagyon is reálisan. Folytassuk mondjuk a táplálkozás témáját, mint példát. Ugye, ez valós? Steiner a Mezőgazdasági ciklusában majd személyes beszélgetésekben azt mondta, már akkor előre megmondta, hogy a növények annyira meg fognak változni, hogy emészthetetlenek lesznek az ember számára: a búza és minden más kultúrnövény emészthetetlen lesz. Miért? Mert az emberiség nem kommunikál az elemi világgal, a természeti lényekkel. Ezek a lények már egy ideje arra várnak, hogy az emberiség felébredjen. Most jött el az ébredés korszaka, de az emberek ezt nem teszik meg, az ő elvárásaik nem teljesülnek, ezért ezek a lények irányt változtattak, és tevékenységük nem az ember javára irányul, hanem Ahriman vezetése alá álltak. Ez azt jelenti, hogy a növényi táplálékban és az állati táplálékban sűrűsödnek az elemek. Ezt nem tudjuk megemészteni. Most Steiner azt mondja, hogy ez ellen tenni kell valamit. Ehhez olyan csoportoknak kell összegyűlniük, amelyek kommunikálnak a Szellemi Világgal, azzal a szándékkal, hogy mondjuk új növényeket termesszenek, valamilyen vadon termő gyógynövényeket termesszenek, új kultúrgabonákat nemesítsenek belőlük. Ezt a feladatot tűzte ki száz évvel ezelőtt. Az emberek elkezdték csinálni, de nem gyűltek csoportokba, hanem mindenki külön-külön dolgozott. Csodálatos dolgokat tettek, de mindenki csak magáért. Ezután az illető meghalt, és minden eltűnt. Tehát a feladat csoportmunkaként lett meghatározva, de ez a rész nem lett teljesítve. Volt ihlet, volt lelkesedés, sőt, sok misszionáriusban volt képesség, de nem volt képesség meg az arra való, hogy csoportként dolgozzanak, ez nem volt meg. Most vannak ilyen csoportok, amelyek a Kör meditációjának segítségével próbálják létrehozni ezt a kör-munkát, de ismét csak hiányzik a valódi módszertan, hogy hogyan lehet katarzist elérni. Mindezek a lépések, valójában ez egy módszertan, de ők inkább ösztönösen csinálják, azt gondolják, hogy ha egyszerűen elmondjuk ezt a meditációt, akkor valami történni fog, és aztán mégsem. Módszeresebben kell megközelítenünk ezeket a dolgokat. Vagyis hogy ha csoportos meditációt végeztek, akkor tényleg csináljátok

katarzist, tényleg csináljátok, ne beszéljete a katarzistról, hanem valódi katarzis történjen, hogy a szimpátiák és antipátiák energiákként ne zavarják a többi energia áramlását. Aztán tudni kell ezt a növényekre irányítani, vegyük néhány vadnövény magját, és addig dolgozzunk, amíg azokat úgymond meg nem nemesítjük. Vagy mondjuk, vegyük a búzát, és tegyük a glutént, amit sokan nem emésztene meg, újra emészthetővé. Ez azt jelenti, hogy párbeszéd történik a búza növekedéséhez kapcsolódó elemi lényekkel, hogy azok ne Ahrimánt szolgálják tovább, hanem ismét az ember oldalára álljanak, stb.

Steiner szerint, ha ez nem történik meg, a Föld annyira megsűrűsödik, de ehhez csoport-munkára van szükség. Ahrimán birodalmában, az elemek birodalmában egy ember nem tudja átszellemiesíteni a Földet, csak egy csoport, de ez igazi mágikus munka, Fehér Mágia. Ez most a Fehér Mágia, az igazi Fehér Mágia feladata. Nem intellektuálisan megvitatni, hogy ez mit jelent, hogy van ez meg ez kapcsolatban, stb., ez mind kívül marad a változáson, a Föld átszellemiesítésében, ez nem működik az átszellemiesítésben, ez csak egynek, hogy motiválja őt tovább dolgozni, érdekes lesz számára jobban belemélyedni, de ha nem éri el a Fehér Mágiát, a csoportos Fehér Mágiát, akkor a Föld megsűrűsödik, és akkor, Steiner szerint, egy olyan képződménnyé sűrűsödik, ahol az ember élősködőként, kártevőként fog élni, ez már nem az ő bolygója lesz, ez nagyon gyorsan megtörténhet.

Irina K.: Köszönöm.

Levezető: Köszönöm, Armen! Egy ilyen listát vezetek, sok kérdés van, különböző oldalról érkeztek, felemelt kezeket látok, látom, hogy vannak még kérdések a chaten és a chatjeinkben is, de van egy angol nyelvű kérdésünk, valószínűleg, de mivel több orosz nyelvű résztvevő van, több orosz nyelvű kérdés is lesz, de most szeretném átadni a szót az angol nyelvű résztvevőnknek, Sirpa Mariann-nak.

Sirpa Mariann angolul tesz fel egy kérdést.

Armen: Steiner azt mondja, hogy azon lelkek számára, akik az illúziók világában vannak – a szimpátia-antipátia világa pedig az illúzió világa – az Isteni szeretet Isteni harag formáját ölti. Ezek az emberek az Isteni szeretetet Isteni haragként érzékelik, ez egy ősi misztériumi bölcsesség, ezt nem Steiner találta ki, egyszerűen csak ismert volt a misztériumokban. Amíg a lélek a szimpátiáktól-antipátiáktól függ, addig az illúzió világában él, a lélek világában, ezt a világot mindig is az illúziók világának tekintették. Abban a pillanatban, amikor kilép ebből az állapotból, csak akkor lesz az igazság világában. És az igazság világában az, amit az illúzió világában Isteni haragként tapasztalunk, Isteni bölcsességnek és Isteni szeretetnek bizonyul, ezért mondhatjuk, hogy a templomban lévő kereskedők számára Krisztus cselekedete Isteni haragnak tűnt, de az ezoterikus számára, aki képes az események mélyére tekinteni, azt mondhatjuk, hogy ez ismét az Isteni szeretet megnyilvánulása volt.

Ugyanígy van ez, mint tudjuk, a karmával is. Lehet, hogy a karma ad nekünk valamilyen eseményt, amit büntetésként vagy fájdalmas dologként élünk meg, de ha kijutunk az illúziók világából (technikai szünet). Ezért fogalmazhatunk így is: ezeknek a kereskedőknek a Felsőbb Énje szempontjából az Isteni szeretet megnyilvánulása volt, de a hétköznapi tudatos szempontjából, ahol a doppelgänger erősen hat, ez az Isteni harag megnyilvánulása. De ahhoz, hogy ezt megértsük, meg kell próbálni megérteni, hogy mit jelent ez annak, aki Isten templomában kereskedik, vagy

uzsoráskodik, mit jelent ez a karmája szempontjából, és hogyan hat a fejlődésére a Felsőbb Énje értelmében. Nos, csak annyit mondok, hogy nem igazán tartozik a témánkhoz, ezért most nem megyek bele mélyebben ebbe a kérdésbe.

Levezető: Rendben, most felteszek egy kérdést. A kérdés a következő. Van egy formula, egy eskü-formula, amit akkor adtak, amikor valaki belépett a Körbe, és mi is ezt használjuk a belépési szertartásunkban, ez egyfajta különleges mantra, amelyben az ember a Szellemi Világhoz fordul és bizonyos kötelezettségeket vállal. Mi változik egy ember számára a lelki síkon, miután elmondja ezt a mantrát, ezt a fogadalmi formulát?

Armen: Minden attól függ, hogy milyen gondolkodásmóddal történik. Mondok egy egyszerű példát. Mondd, mit jelent az, hogy döntést hozni? Gyakran mondjuk: „Én hoztam egy döntést”. Ha mélyen belenézel, kiderül, hogy a döntést nem én hoztam, hanem a szimpátia és antipátia mezejéről jött, és ezt a mezőt megint luciferi vagy ahrimáni lények irányítják, vagyis lehet, hogy illúzió, hogy én hoztam a döntést. Ha valaki valóban egy felébredtebb tudatosságban van, akkor talán joga van azt mondani, hogy „Én hoztam egy döntést”. De ehhez az embernek fel kell emelkednie a morális intuíciók birodalmába, egy bizonyos belső fejlődésen vagy a tudatosság kitágulásán kell keresztül mennie. Attól függően, hogy hol születik a döntés, attól függ, hogy milyen karmikus következményei lesznek. Az, ami itt formulaként adott, attól is függ, hogy milyen tudatosságban olvassuk. Ha valaki hipnózisban olvassa, akkor elvileg lehet mondani, hogy egyáltalán nem felelős a szavaiért, hogy nem volt jelen a tudatával. Ha félálomban olvassa, megint más a helyzet. Ha hétköznapi nappali tudatállapotban olvas, az a harmadik. Ha már felébredt tudattal olvas, akkor annak egészen más következményei lesznek. Alapvetően a formula egy felébredt tudatosság, egy meditatív tudatosság számára van megfogalmazva. Ha más tudatosságban olvassuk, akkor annak megfelelően a következmények is mások lesznek. Minél magasabb a tudatosság, annál nagyobb a felelősség, valójában ez olyan, mint a gyerekek esetében. Amíg az emberi még nem töltötte be a 14. életévét, addig jogilag nem felelős. Miért? Mert ez így van. Még ha meghal, és visszatekint a 14 éves korát megelőző életére, nem érez felelősséget azért amit ott lát. A gyermekek egészen másképp halnak meg. Ezután, az átmeneti életkor után már egészen más a felelősségérzet. Az ezoterikus számára a felelősség még nagyobb, de csak akkor, ha rendelkezik ezzel a tudattal. Ezért a "mi folyik itt?" kérdést tehát differenciálni kell. Mi történik, melyik tudatban, ha azt figyelembe vesszük?

Levezető: Ha felébredt tudatosságról beszélünk.

Armen: Ha felébredt tudatosságról beszélünk, akkor ennek valódi karmikus következményei vannak, akkor ez tényleg saját döntésének tekinthető. És az ilyen jellegű döntések építik a szellemi csontrendszerünket. Ha valaki aztán, mondjuk, eltöri valamelyik csontját, akkor ez egy múltbeli, nem beteljesített döntés karmikus következménye.

Levezető: Köszönöm.

Armen Töugu az előadást online térben tartotta,
az orosz nyelvű, "Pénzügyek átszellemiesítése" Nemzetközi klubtér szervezésében.
Fordította: Rákos Éva